

טוב יכול להיות יותר טוב

בישיבתו השבועית עם המ"פ, שנתקיימה ביום חמישי בבוקר, מסר המגיד כי בהתאם להוראות אה"ד חייב להינתן תדריך לפני כל שיעור ושיעור המתבצע בצבא. התדריך צריך להיות בצורת "מסגרת לשיעור" ולהינתן ע"י מפקד גבוה בשני דרגים מהמדריך, המעביר את השיעור המסוים, היינו: מ"כ הנותן שיעור יקבל "מסגרת לשיעור" מהמ"פ, מ"מ הנותן שיעור יקבל "מסגרת לשיעור" מהמגיד. מ"פ ב' שפלוגתו היתה פלוגת טירונים, עיין ב"מערכת השיעורים" והחליט כי השיעור הראשון שלקראתו יתן את התדריך למ"כים יהיה שיעור מס' 4 ברובה (טעינה ופריקה וקביעת הכונת), שינתן בכיתות השונות של הפלוגה ביום שני ושלישי בשבוע הבא. הוא קבע לעצמו כי את ה"מסגרת לשיעור" יכין מיד לאחר ארוחת הצהריים, וימסרנה למדריכים בשעה 1600. הוא הוציא הוראה למ"מים ולמ"כים של הפלוגה שעל לאותה שעה יתכוננו למתן שיעור זה ע"י קריאתו בחוברת "הרובה", ושיהיו במשרדו בשעה הנ"ל. הוא קיבל רובה מהמחסן, הוציא מארונו את חוברת הרובה שלו — וישב להכין את המסגרת לשיעור. תוך כדי רישום רשימותיו היה מהרהר:

נכונה של כונת (לשם חסכון בזמן בקרב). זה יצא קצת מסורבל, אבל זה חשוב ונכון. האמת היא שאף אחד מהמ"כים בפלוגה לא היה מגיע בכוחות עצמו לרעיון הזה.

"משך השיעור" — בסדר. "המקום" — המ"מים יחלקו את המקומות הקבועים של מחלקותיהם. "ק" בוצת החניכים" — ברור. "אופן ההדרכה" — זה כל אחד יודע... אבל כדאי לחזור על זה: "השיעור ינתן בשילוב של הדגמות (זה שקראו פעם "הצגות"), הסברות, חייו ותרגילים". כדאי גם להוסיף שילמדו קודם במצב חופשי ורק אח"כ במצב שכיבה (מן הקל אל הכבד). "אמצעי עזר להדרכה" — "חומר" — מרעיון למדריך" בסדר. "חומר עיון לחניכים" אין. "מדריכים עוזרים" אין. "ציוד ועזרי אימון" אין. "מפות" אין... הופ: כמעט שנפלתי בפח. ראשית "ציוד ועזרי אימון" יש: מטענים וכדוריות רגול. ושנית: רק לפני ארוחת הצהריים ביקרתי באחת הכיתות שניתן בה שיעור ניקוי". לכל חייל היה רובה, אבל למדריך לא היה רובה והוא השתמש ברובהו של אחד החיילים, כל פעם של חייל אחר — וזה דוקא היה בסדר. אבל מה קרה בכל זאת? כאשר המדריך הדגים והחיילים חיכו — נשאר אותו חייל בלי רובה ולא יכול היה להשתתף. אוסיף אס"כ: — "רובה למדריך".

לשם מה נחוצה כל הצרה החדשה הזאת? אפשר לחשוב שהמ"כים נפלו מהשמים ואינם יודעים כלל להכין שיעור. הרי יש להם אותה חוברת שישנה לי. כל מה שהם צריכים לעשות הוא לפתוח את החוברת ולכתוב מערך שיעור. העסק לוקח 5 דקות — והבחור נותן שיעור טוב. נו, חבל על הזמן... נפתח את החוברת ונתחיל לרשום:

נתחיל ב"חלק הפתיחה" של "מערך השיעור". "נושא האימון" — זה פשוט. "נושא השיעור" — טעינה ופריקה ו"יצוב הכונת" (אני מבין שבינתיים שינו את המונח ל"קביעת הכונת"). "המטרה" — בעצם זה כתוב בחוברת, אבל אולי נשנה קצת... צריך להוסיף שהטעינה ופריקה הן פעולות טכניות וכן את ענין החסכון בזמן.

ועכשו, מה צריכים החיילים לדעת בסוף השיעור? אני רוצה שידעו לטעון ולפרוק בשכיבה; וזה הכל. רגע, רגע: צריך גם לדעת למלא מטען ולהריק אותו, וצריך כמובן גם לדעת לקבוע כונת. ואולי כאן המקום לתת ביטוי לכך שאני מעונין שהחייל ידע כי את הפעולות הטכניות מלמדים כדי לחסוך זמן (במלים אחרות: חיים) בקרב, ובכך, "הישגים": מילוי מטען והרקתו, טעינה ופריקה במצב שכיבה, קביעת הכונת; ואיך לנסח את ה"לקח"? — "הבנת החשיבות של טעינה ופריקה נכונות, וכן קביעת"

הפתיחה". זה בסדר וזה בסדר... בסדר... בסדר... כן. "חלק הפתיחה" בסדר. ועכשיו "חלק שלבי-השיעור". טוב, בסדר, בסדר... רגע, רגע! האם החיילים יודעים כבר "ארצה-פול" ו"קום"? לא! אז מה אתה קופץ עם "טעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב-שכיבה"? קודם-כל צריך לבוא פה שלבי-ביניים בין הלימוד במצב חופשי לבין הלימוד במצב-שכיבה. לאמור: שלב של "ארצה-פול" ו"קום" עם רובה (שלב זה יאריך כ-10 דקות). ודבר זה מזכיר לי שלא סיכמתי את הקצבת הזמנים לכל השלבים. ובכן סה"כ מסתכם ב-125 דקות. מזה — 10 דקות מחוץ לשיעור. נשאר 115 דקות. הנה! מסתבר שפעמיים הקצבתי זמן ל"ארצה-פול" ו"קום"; פעם אחת לפני שהקציתי שלב נפרד ל"ארצה פול" ו"קום" ופעם שניה לאחר-מכן. צריך לתקן: שלב לימוד טעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב-שכיבה (כ-15 דקות) והשלב שלפניו, שלב "ארצה-פול" ו"קום" עם רובה (כ-10 דקות). בעצם אפשר להפחית 5 דקות משלב "טעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב חופשי". ובכן נשאר לי 100 דקות, שהן שתי שעות-אימון.

אלא שבינתיים נתגלה לי דבר נוסף: כמו שלא חשבתי מראש להקצות שלב נפרד ל"ארצה פול" ו"קום" עלול הייתי לעשות טעויות נוספות. מוטב, איפוא, שאבדוק את כל השלבים תוך-כדי קביעת שלבי-המשנה שלהם, וע"י כך גם אבטיח את עצמי בפני שאלות של המכ"ם. בעצם, מוטב שאכתוב לעצמי את שלבי-המשנה ואם הם-עצמם לא ישאלו — אשאל אני אותם... זהו-זה. גמרת.

"סידורי-ארגון" — תלבושת וציוד לחניכים" זה פשוט. "רכב" אין. "סידורי-בטחון" — זה חשוב: שלא יתעסקו עם תחמושת חיה, לכן יש לבצע מסדר בקורת. נספחים — אין. גמרת את "חלק הפתיחה". ועכשיו נעבור ל"חלק שלבי-השיעור":

קודם כל מסדר-בקורת (לפני השיעור) ובזאת חיסלנו את בעיית סידורי הבטחון (זה ימשך כ-10 דקות). שלב ראשון בשיעור עצמו יהיה: הצגת התכלית, שתכלול את הסברת מטרת השיעור וקיי-שור לשיעורים קודמים; בעצם, רצוי שבשלב זה ידגים המדריך, ללא הסברות, את הטעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב-שכיבה, (כ-5 דקות). השלב הבא יהיה מילוי מטען והרקתו (כ-10 דקות). אח"כ שלב של לימוד טעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב חופשי (כ-25 דקות). לבסוף יבוא שלב תרגול בטעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב חופשי (כ-10 דקות). ועתה, מאחר שגמרנו עם "טעינה ופריקה וקביעת הכונת" במצב חופשי, אנו יכולים לעבור ל"טעינה ופריקה וקביעת הכונת" במצב שכיבה: שלב ראשון: — לימוד טעינה ופריקה וקביעת הכונת במצב-שכיבה (כ-25 דקות). השלב הבא יהיה תרגול טעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב-שכיבה (כ-20 דקות) ולבסוף: שלב הסיכום (ש-יכלול את שאלות החיילים ותשובות המדריך, שאות-סיכום של המדריך, בדיקת נשק וסיכום מילולי). (כ-10 דקות).

קעת כדאי לעבור שוב על כל מה שכתבתי ולבדוק שמא נפלו אי-אלו טעויות: קודם כל "חלק

וזה תכנה של המסגרת לשיעור" כפי שנתנה המ"פ למ"מים ולמ"כים בשעה 1600:

מסגרת לשיעור מס' 4

1. נושא האימון: רובה מאוזר-98.
2. נושא השיעור: טעינה ופריקה וקביעת-הכונת (מקום: ייצוב-הכונת).
3. המטרה: ללמד את החייל את הפעולות הטכניות של טעינה ופריקה וקביעת-הכונת, כדי שבקרב יבצע אותן במהירות ויקדיש את עיקר-זמנו-היריות לכיוון ולהריגת האויב.
4. הלקח וההישג הנדרשים:
 - א. הבנת החשיבות של טעינה ופריקה וכן קביעת-הכונת של הכונת. (זיכרו: בשיעור הוה, כמו בכל שיעור אחר צריך קודם כל להביא לידי כך שהחייל ידע לשמור על חלמדים את הנושא).
 - ב. מילוי המטען והרקתו.
 - ג. טעינה ופריקה במצב-שכיבה.
 - ד. קביעת-הכונת.
5. משך השיעור: 2 שעות.
6. המקום: המ"מים הם שיקבעו את המקומות לכיתות, מתוך המקומות שקבעתי להם לאימונים שאינם סקטיים.
7. קבוצת-החניכים: כיתה.

8. אופן ההדרכה :
- א. השיעור יתן כשילוב של הדגמות, הסברות, חיפוי ותרגילים.
 - ב. הוראות שונות :
- (1) ללמד קודם במצב חופשי ואחר־כך במצב־שכיבה.
 - (2) שלב־מעבר בין מצב חופשי למצב־שכיבה — „ארצה פול“ ו„קום“.
9. אמצעי־עזר להדרכה :
- א. חומר־עיון למדריך — חוברת „הרובה“, עמודים 21—28 (שיעור 4).
 - ב. חומר־עיון לחניכים — אין.
 - ג. מדריכים־עוזרים — אין.
 - ד. ציוד ועזרי־אימון — רובה למדריך, 14 מטענים, 70 כדורי־תרגול.
 - ה. מפות — אין.
10. סידורי־ארגון :
- א. תלבושת וציוד לחניכים — תלבושת־עבודה, ערך־חגור קל, רובה לכל חניך.
 - ב. רכב — אין.
11. סידורי־בטחון :
- א. אין להביא תחמושת חיה לשיעור.
 - ב. לפני השיעור יש לבדוק את הנשק והחגור של החיילים ולודא שאין בהם תחמושת חיה.
 - ג. יש לבדוק את כדורי־התרגול ולודא שאכן כדורי־תרגול הם.
12. נספחים : אין.

שלב־שיעור

1. מסדר־בקורת (כ־10 דקות, לפני החילת השיעור), במסדר הבקורת תודאו את סידורי הבטחון.
2. הצגת התכלית (כ־5 דקות), שלב זה יכלול את הסברת מטרת השיעור, קישור לשיעורים קודמים והדגמה מלאה, ללא הסברות, של טעינה ופריקה וקביעת־הכונת במצב־שכיבה.
3. מילוי המטען והרקתו (כ־10 דקות), הדגימו פעם, ואח־כך למדו — כשהחניכים מחקים אתכם.
4. לימוד של טעינה ופריקה וקביעת־הכונת, במצב חופשי (כ־20 דקות), והו סדר הלימוד : א. טעינה, ב. פריקה, ג. קביעת־הכונת.
5. תרגול של טעינה ופריקה וקביעת־הכונת, במצב חופשי (כ־10 דקות), אל תתחילו לתרגל לפני שסיימתם ללמד, אם אתם מרגישים שהכיתה עוד לא הפסה בדיוק את סדר הפעולות, ואינה יכולה עדיין לבצע אותן בשלמות — אין טעם ללמד את הביצוע המהיר, מוטב שתגולו זמן מהשלב הזה (עשיה מהירה ותצרפוהו לשלב הקודם (עשיה איטית).
6. „ארצה־פול“ ו„קום“, עם רובה (כ־10 דקות), שימו לבכם שכאשר פעולה היא מורכבת אנהנו משתדלים לחלק אותה לפעולות־משנה. הפעולה שאנו מלמדים בשלב זה („ארצה־פול“ ו„קום“) היא פעולה פשוטה, אבל, אילו היינו מלמדים אותה ביחד עם פעולת השלב הבא (טעינה ופריקה וקביעת הכונת במצב שכיבה) — כפי שהדבר מתבצע למעשה באימונים מתקדמים או בקרב — היינו מכבידים על החיילים את התפיסה. מאותה סיבה עליכם גם ללמד את הביצוע של „ארצה־פול“ ו„קום“ במספרים תחילה ורק אח־כך רצופות.
7. לימוד של טעינה ופריקה וקביעת־הכונת, במצב־שכיבה (כ־15 דקות).
8. תרגול של טעינה ופריקה וקביעת־הכונת, במצב־שכיבה (כ־20 דקות), לשלב התרגול הזה הקדשנו יותר זמן מאשר לשלב הלימוד, משום שהוא מהוה למעשה חזרה על כל מה שלמדנו בשיעור, ובו יש ללטש את פעולות החיילים עד שיבצעו נכון ובמהירות. עליכם לרשום מראש את הסוגים השונים של תרגילים שתתנו, ואף לקבוע תחרויות, כדי שלא יבזבו זמן בשיעור עליכם לכתוב מראש : „תדגיל טעינה (ללא מטען, עם כדור בבית־הביצוע), קביעת־הכונת (טוח 300 מ') ופריקה“ וכן הלאה.
9. סיכום (כ־10 דקות) : — השיבו על שאלות החיילים, שאלו אותם שאלות, ואל תשכחו לבדוק את הנשק.

לאחר שמסר את המסגרת לשיעור, תוך חריגה מדי־פעם מהכתוב לפניו והרחבה במקום שמצא לנכון — איפשר המ"פ לנוכחים לשאול שאלות. להלן השאלות שנשאלו ותשובות המ"פ:

שלימה. היא גם נעשית באותם אמצעים: הבריה, הכדורים, הגיצרה. פעולת קביעת-הכונת אינה שייכת דוקא לשלימות זאת. לכן מקומה בנפרד. מאותה סיבה גם העירותי לכם כי עליכם להסביר לחיילים שכל ענין הכיוון יוסבר להם בשיעור הבא. נוסף על כך ישנם כמה אופני טעינה שעלינו ללמד את כולם ולתרגלם. הטעינה והפריקה מצריכות הרבה יותר תרגול מקביעת הכונת. שטף השיעור יופסק אם אחרי כל טעינה נצטרך לבצע את קביעת-הכונת.

שאלה: — בעקבות התשובה לשאלה הקודמת ברצוני לשאול האם לא מוטב שלימוד טעינה ופריקה יהיה שלב נפרד, ולימוד קביעת-הכונת יהיה שלב נפרד — ואילו התרגול יהיה משותף. תרגול של טעינה ופריקה וקביעת-הכונת?

תשובה: — שאלה זו היא חשובה מאוד וגראה לי שהשואל צודק בהצעתו. בהתאם לכך אבקשם לתקן את המסגרת לשיעור שרשמם באופן זה: בסעיף „אופן ה"הדרכה", בהוראות שונות, הוסיפו: (3) ללמד טעינה ופריקה לחוד וקביעת-הכונת לחוד. בחלק „שלבי השיעור", בשלב 4, מחקו משם-השלב את המלים „וקביעת-הכונת" ומחקו את ההערה ברצון סדר הלימוד. שנו את הזמן המסויד עד ל-15 דקות. הוסיפו שלב 5: „קביעת הכונת במצב חופשי (כ-5 דקות)". שלב 5 הקודם, יהפך ל-6, וכן-הלאה. בהודמת נות זו כדאי שתציינו לכם שגם בשלב 7 יש ללמד טעינה ופריקה לחוד וקביעת-הכונת לחוד.

שאלה: — מדוע נחוץ כל הענין הזה של „מסגרת לשיעור"? לדעתי היה יותר פשוט כמו שנהגנו עד כה: כל אחד פותח את חוברת „הרובה" ומכין לעצמו „מערכת שיעור", או אפילו משתמש ב„מערכת שיעור" שהכין בקורס המכ"ים.

תשובה: — החוברת בצורתה היום אינה עשויה כדי לענות על צרכי ההדרכה הנכונה. אם תפתחי את החוברת בעמוד 23 תראו כי בלימוד „טעינה ופריקה וקביעת-הכונת" כתוב שם כך: קודם טעינה עם מטען, אח"כ טעינה ללא-מטען, אח"כ ייצוב הכונת ולבסוף פריקה. אמור לי אתה כיצד תלמד טעינה ללא-מטען לאחר שלימדת טעינה עם מטען ולפני שפרקת קודם את הכדורים מהרובה? סיבה שניה: כאשר אנו נותנים „מסגרת לשיעור" בהשתתפות כל הממ"ים והמכ"ים, יש לנו הזדמנות לשמוע דעות שונות, וגם דעות של אנשים מנוסים יותר. בכך אנו מעלים את רמת השיעורים. וסיבה נוספת: ניתנת לי הזדמנות להשפיע על מתן השיעורים עלידכם, וניתנת לכם הזדמנות לשאול ולהתייעץ מראש בכל-דבר שאינו ברור.

שאלה: — אתה הסברת לנו שאת שלב „טעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב חופשי" יש ללמד לפי סדר זה: א. טעינה, ב. פריקה, ג. קביעת-הכונת. לדעתי יותר פשוט ללמד לפי הסדר שעושים את זה. זאת אומרת: א. טעינה, ב. קביעת-הכונת, ג. פריקה. החייל ילמד תיכף את הפעולות בסדר הנכון.

תשובה: — הפעולה של טעינה ופריקה היא פעולה

מאחר שהמ"פ לא נשאל שאלות נוספות, שאל הוא עצמו את הנוכחים מה לדעתם צריכים להיות שלבי-המשנה, למשל, ב„שלב 4 — טעינה ופריקה במצב חופשי". התקיים דיון בשאלה זו. לחלק מהמדריכים נתגלה לראשונה הצורך ללמד באופן ברור ונפרד טעינה עם מטען וללא מטען, עם כדור בבית-הבליעה וללא-כדור בבית-הבליעה. המ"פ הסביר שצורך זה משפיע גם על מבנה שלבים אחרים: „תרגול טעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב חופשי", „תרגול טעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב-שכיבה", המ"פ סיכם בקבעו את שלבי-המשנה לשלב 4, כדלקמן:

- א. טעינה עם מטען ופריקה עם הכנסת כדור לבית-הבליעה (הדגמה ותיקוי).
- ב. טעינה עם מטען ללא הכנסת כדור לבית-הבליעה (הדגמה ותיקוי).
- ג. תרגול קצר של טעינה עם מטען ופריקה, רק עם הכנסת כדור לבית-הבליעה.
- ד. טעינה ללא-מטען (עם ובלו כדור בבית-הבליעה).

המ"פ קבע לעצמו שבדרך-כלל הממ"ים יבדקו את מערכי-השיעור של המכ"ים, פרט לתרגילים מסובכים, הדגמות לכל הפלוגה וכיוצא-באלה. אולם הפעם ביקש לראות "מערך-שיעור" של מ"כ אחד

מערך-שיעור לשיעור מס' 4

1. נושא האימון : רובה מאור-98.
2. נושאי-השיעור : טעינה ופריקה וקביעת-הכונת.
3. המטרה : ללמד את החייל את הפעולות הטכניות של טעינה ופריקה וקביעת-הכונת, כדי שבקרוב יבצע אותן במהירות ויקדיש את עיקר-זמנו-היריות לכיוון ולהריגת האויב.
4. הלקח וההישג הנדרשים :
 - א. הבנת החשיבות של טעינה ופריקה נכונות וכן קביעה-נכונה של הכונת.
 - ב. מילוי המטען והרקתו.
 - ג. טעינה ופריקה במצב-שכיבה.
 - ד. קביעת-הכונת.
5. משך-השיעור : 2 שעות.
6. המקום : שדה-השלף שמעבר לכביש.
7. קבוצת-החניכים : כיתה.
8. אופן-ההדרכה :
 - א. השיעור ינתן כשילוב של הדגמות, הסברות, תיקוי ותרגילים.
 - ב. הוראות שונות :
 - (1) ללמד טעינה ופריקה לחוד וקביעת-הכונת לחוד.
 - (2) ללמד קודם במצב חופשי ואחרי-כן במצב-שכיבה.
 - (3) שלב-מעבר בין מצב חופשי למצב-שכיבה — "ארצה-פול" ו"קום".
9. אמצעי-עזר להדרכה :
 - א. תומרעיון למדריך — חוברת "הרובה" עמודים 21—28, שיעור 4.
 - ב. חומר עיון לחניכים — אין.
 - ג. מדריכים עוזרים — אין.
 - ד. ציוד ועזרי-אימון — רובה למדריך, 14 מטענים, 70 כדורי תרגול.
 - ה. מפות — אין.
10. סידורי-ארגון :
 - א. תלבושת וציוד לחניכים — תלבושת-עבודה. ערך-חגור קל ורובה לכל חניך.
 - ב. רכב — אין.
11. סידורי-בטחון :
 - א. אין להביא תחמושת חיה לשיעור.
 - ב. לפני השיעור יש לבדוק את הגשק והחגור של החיילים ולודא שאין בהם תחמושת חיה.
 - ג. יש לבדוק את כדורי-התרגול ולודא שאכן כדורי-התרגול הם.
12. נספחים : אין.

ש ל ב י ה ש י ע ו ר

10 דקות (לפני תחילת השיעור)	1. מסדר-בקורת	10
5 דקות	2. הצגת התכלית	5
" 10	3. מילוי המטען והרקתו	10
" 15	4. טעינה ופריקה, במצב חופשי	15
" 5	5. קביעת-הכונת, במצב חופשי	5
" 10	6. תרגול של טעינה ופריקה וקביעת-הכונת, במצב חופשי	10
" 10	7. "ארצה-פול" ו"קום", עם רובה	10
" 15	8. לימוד של טעינה ופריקה וקביעת-הכונת, במצב-שכיבה	15
" 20	9. תרגול של טעינה ופריקה וקביעת-הכונת, במצב-שכיבה	20
" 10	10. סיכום	10

סה"כ 100 דקות

גוף המערך

הזמן (בדקות)	הערות	פירוט השלב ואופן-הדרכתו	השלב
10 (לפני תחילת השיעור)	הכנסת הזרת לבית-הבליעה.	אני בודק את רובי החיילים ואת חגורם ומראה להם שאני עצמי בודק את הרובה שלי.	1. מסדר-בקרת
5		<p>א. מטרת השיעור. מטרת השיעור זה היא ללמדכם לטעון ולפרוק את הרובה ולקבוע את הכונת באופן נכון ומהיר כדי שבשעת-קרב תוכלו לעשות זאת כמעט באופן אוטומטי ולהקריש יותר זמן לכיוון הרובה אל האויב ולהריגתו!</p> <p>ב. קישור לשיעורים הקודמים</p> <p>1. למדתם כבר להכיר את הרובה ותכונותיו ולבודק אותו לצורך בטחון.</p> <p>2. למדתם כבר לנקות אותו כדי שיהיה תמיד במצב טוב ומוכן ליריה.</p> <p>3. בשיעור זה נלמד איך להכניס כדורים לרובה (לטעון), איך להתאים את הכונת התחתונה למר-חקים שוגים (קביעת-הכונת) ובמיוחד נלמד איך לעשות כל זאת במצב-שכיבה.</p> <p>ג. הדגמת המודרן. אני מדגים טעינה ופריקה וקביעת-הכונת במצב-שכיבה, במילואן, ללא הסברות.</p>	2. הצגת התכלית
10	2 חיילים מחלקים לכל חייל מטען ו-5 כדורי-תרגול. עלי להדגיש שאם המטען אינו פועל כראוי ניתן להריק את הכדורים אחראתו.	<p>א. אני מדגים מילוי-מטען ברציפות.</p> <p>ב. אני מדגים בשלבים ומסביר — החיילים מחקים :</p> <p>1. החזקת המטען ביד-שמאל.</p> <p>2. לחיצה על קפיץ-המטען בכרכוב הכדור והחלקתו פנימה, עד לסוף המטען.</p> <p>3. מילוי 4 כדורים נוספים.</p> <p>ג. הרקת המטען</p> <p>1. אני מדגים.</p> <p>2. החיילים מבצעים.</p> <p>ד. תרגול. החיילים מתרגלים מילוי מטען והרקתו, פעמים אחדות.</p>	3. מילוי המטען והרקתו
15	עלי להדגיש : אין להשליך את המטען לאחור הטעינה.	<p>א. טעינה (עם מטען) ופריקה</p> <p>1. אני מדגים ברציפות.</p> <p>2. אני מדגים בשלבים ומסביר — החיילים מחקים :</p> <p>טעינה :</p> <p>(א) פתיחת הברית ומשיכתו לאחור.</p> <p>(ב) אחיזת המטען והכנסתו לנתיב-המטען.</p> <p>(ג) לחיצה על הכדור העליון שבמטען והכנסת הכדור רים לשחלה.</p> <p>(ד) הוצאת המטען הריק מנתיבו.</p> <p>(ה) סגירת הברית ונצירת הרובה.</p> <p>פריקה :</p> <p>(א) זקיפת הניצרה ופתיחת הברית.</p> <p>(ב) משיכת הברית לאחור עד להיפלט הכדור.</p>	4. טעינה ופריקה במצב חופשי

הזמן (בדקות)	הערות	פירוט השלב ואופן הדרכתו	השלב
	<p>עלי להדגיש : אין ללחוץ על ההדק לפני בדיקת בית-הבליעה בורת.</p>	<p>4. (המשך)</p> <p>(ג) סגירת הבריה, הכנסת כדור שני לבית-הבליעה ופריקתו. (ד) פריקת שאר הכדורים, עד להיעצר הבריה בתוך שבת-השחלה. (ה) לחיצה על התושבת וסגירת הבריה למחצה. (ו) בדיקת בית-הבליעה בזרת-ימין. (ז) סיום סגירת הבריה. (ח) פתיחת הניצרה ולחיצה כפולה על ההדק.</p> <p>ג. טעינה ללא הכנסת כדור לבית-הבליעה 1. אני מדגים ומסביר — החיילים מחקים. 2. החיילים פורקים.</p> <p>ג. תרגול החיילים בטעינה ופריקה. החיילים מבצעים 3-2 תרגילים (עם הכנסת כדור לבית-הבליעה).</p> <p>ד. טעינה במצב חופשי ללא-מטען 1. אני מדגים ומסביר — החיילים מחקים : (א) פתיחת הבריה. (ב) הכנסת כדור לשחלה. (ג) הכנסת 4 הכדורים הנותרים לשחלה. (ד) סגירת הבריה וניצרת הרובה. 2. החיילים מבצעים 2-3 תרגילים (בתרגיל האחרון יש להשאיר את הרובה טעון).</p>	
5	<p>עלי להדגיש : אין לפרוק כדורים ישר מ- השחלה.</p>	<p>5. קביעת הכונת במצב חופשי</p> <p>א. אני מדגים ומסביר. ב. אני מדגים ומסביר — החיילים מחקים. ג. תרגול החיילים מבצעים תרגילים אחדים : 1. טוח 200 — הנמך גררה. 2. טוח 400. 3. טוח 300 — הנמך גררה. 4. טוח 500 — טוח 400 — הנמך גררה. ד. פריקה והנמכת הגררה.</p>	
10	<p>עלי לתקן את פעולות החיילים בשעת התרגול.</p>	<p>6. תרגול של טעינה ופריקה וקביעת הכונת במצב חופשי</p> <p>אני מתרגל את הכיתה 1. טעינה עם מטען (כדור בבית-הבליעה), קביעת הכונת ופריקה. 2. טעינה עם מטען (ללא כדור בבית-הבליעה), קביעת הכונת ופריקה. 3. טעינה ללא-מטען (כדור בבית-הבליעה), קביעת הכונת ופריקה.</p>	
10		<p>7. "ארצה פול" ו"קום" עם רובה</p> <p>א. אני מדגים נפילה עם רובה לפקודה "ארצה-פול" וקימה לפקודה "קום". ב. אני מדגים "ארצה פול" במספרים ומסביר : 1. לפקודה "אחת" — זריקת הרובה מיד ימין לידי שמאל ותפיסתו בשמאל בנקודת-העיון. צעד גדול</p>	

הזמן (בדקות)	הערות	פירוט השלב ואופן-הדרכתו	השלב
	עלי להדגיש : ניגוב ידימין לאחר ביצוע ה- נפילה.	<p>ברגל-שמאל לפנינו, תפנית ימינה, ידימין על הקרקע.</p> <p>2. לפקודה "שתיים" — זריקת שתי הרגליים לאחור, הבאת הרובה לפנינו, ירידה לקרקע תוך הישענות על כף ידימין ומרפק-שמאל.</p> <p>ג. אני מדגים "קום" במספרים ומסביר :</p> <p>1. לפקודה "אחת" — משיכת הרובה אל מתחת לבית-שחיימין, הישענות על כף-ידימין, כיוון רגל-שמאל כלפי הגוף ככל-האפשר.</p> <p>2. לפקודה "שתיים" — התרוממות תוך הצמדת רגל-ימין אל רגל-שמאל ומעבר לעמידת-"נוח".</p> <p>ד. החיילים מבצעים "ארצה-פול" ו"קום" פעמיים-שלוש במספרים.</p> <p>ה. החיילים מבצעים ברציפות.</p>	7. (המשך)
10	הפסקה		
15	עלי להדגיש : 1. כל פקודה "טען" פירושה טעינה במצב-שכיבה. 2. כל פקודה "פרוק" מסיי-מים בעמידת-"נוח".	<p>א. טעינה ופריקה במצב-שכיבה</p> <p>1. אני מדגים ברציפות.</p> <p>2. אני מדגים ומסביר.</p> <p>3. החיילים מבצעים ואני מתקן את שגיאותיהם.</p> <p>ב. קביעת הכוונת במצב-שכיבה</p> <p>1. אני מדגים ומסביר.</p> <p>2. החיילים מבצעים "טען".</p> <p>3. החיילים קובעים את הכוונת פעמים אחדות (לפי זתונים שלי).</p> <p>4. החיילים מבצעים "פרוק", כולל הנמכת הגרדה.</p> <p>ג. טעינה ופריקה וקביעת-הכוונת לפקודתי מבצעים החיילים :</p> <p>1. "טען".</p> <p>2. "טוח 300".</p> <p>3. "פרוק".</p>	8. לימוד של טעינה ופריקה וקביעת הכוונת במצב שכיבה
20	עלי להדגיש : המהירות אינה צריכה לפגוע בטיבה-ביצוע.	<p>א. אני מתרגל את הכיתה. לפקודתי מבצעים החיילים ללא לחץ-זמן כמה תרגילים של טעינה, קביעת-הכוונת ופריקה, (עם מטען וללא מטען, עם כוור בבית-הבליעה וללא כוור בבית-הבליעה).</p> <p>ב. תחרות בין החיילים בטעינה ופריקה וקביעת-הכוונת</p> <p>1. טעינה עם מטען וכדור בבית-הבליעה, טוח 200, פריקה.</p> <p>2. טעינה ללא-מטען ועם כוור בבית-הבליעה, טוח 400, פריקה.</p> <p>3. טעינה ללא-מטען וללא-כוור בבית-הבליעה, טוח 300, פריקה.</p> <p>4. טעינה עם מטען וללא-כוור בבית-הבליעה, טוח 400, פריקה.</p>	9. תרגול של טעינה ופריקה וקביעת הכוונת במצב שכיבה